

OKUL VİZYONUMUZ

Temel Değerler Bildirisi

Okul eğitim hayatı, nesillerden nesillere aktardığı ve zamana uyum sağlayarak gelişen bir değerler bütünüdür. Öğretmenler, büyükler ve benzerlik taşıyan deneyimlerin bireyleşme sürecindeki gençlere aktardığı ahlaki, entelektüel ve insani birikim, daha da ileri taşınabilir olur. Birikim zaman ve zeminden bağımsız olarak sonsuza yöneldiği hissini yayar. Kökenindeki kavram ve değerler, ne mesafelerin uzaklığıyla zayıflar, ne zamanla yıpranır, ne de maddi farklılıklarla zedelenir.

Bu belgede yazıya dökülen değerler sistemi, dayanıklılığı sınırlayıcı ya da baskıcı olmamasından alır. Farklı ölçülerde de olsa, camianın her bireyi için anlamı ve değeri vardır. Hür iradeye dayanan, kişilik özelliklerine saygılı ve bireysel taleplere duyarlı olması, bireye özgürlük alanı sunmasını

doğurur. Buna karşın, temel sorunlar ya da değerler sistemine yönelik saldırılar karşısında ortak tavır ve kolektif bilinç ortaya çıkar. Sistemin gücü net bir olgudan kaynaklanır: eğitim bireyleri özgür kılarken, dünyayı ve insanlığı bir bütün olarak algılamalarını sağlar. Bu olgu rasyonel insanın asla vazgeçemeyeceği bir değerdir. Yaşamsal referans noktasını evrensellikten alan bu kitle, geçmişte bıraktığı izlerle geleceğe açılan yolları aydınlatma becerisini gösterdikçe, sistem işlevinisürdürür.

Çözümlemeye çalışılan değerler sisteminin birbiriyle etkileşim içinde olan ve birbirini tamamlayan on temel direği vardır:

Etik,
Dayanışma,
Açık fikirlilik,
Laiklik,
Özveri,
Misyona yüklenme,
Mizah duygusu,
Büyüklerle saygı,
Küçükleri kollama.

ENTELLEKTÜEL DÜRÜSTLÜK
BAŞARMA ÇABASI
MESLEKİ TAVİZSİZLİK
KİŞİSEL ÇİZGİ TUTARLIŞI
OKUL RUHUNUSAHİPLENMEK

ETİK

*“Size bu gençleri, edinecekleri bilgileri daha sonra tartmamız için değil,
ilerlemelerinin kazandıracığı nitelikleri görüp
birlikte sevinmemiz için teslim ediyorum.”*

ANTOINE DE SAINT- EXUPÉRY

Etik anlayışın temelinde iş yapma titizliği, entellektüel dürüstlük, meslek ahlakı ve hümanizm yatar. Ekonominin insanın hizmetinde olması gerektiğini ve tersinin mümkün olmayacağı unutulmaz. Para yaşamsal amaç değil, özgürlük alanını korumanın aracıdır.

Mutlak maddeciliğin yarattığı sarhoşluğun ve vahşi çıkarıcılığın hakimiyetine girmemenin yolu, ahlak ve erdemin en gerekli uzun vadeli yatırım olarak görülmesidir.

Bu etik bilinç, her tür dışlamayı reddeder, zeka, emek ve insani duyguların yeterliliğini önemser ve kendini kurumun ruhunu koruma misyonunu üstlenmiş görür.

Sahip olduğu değerleri hem özel, hem de meslek yaşamında çevresindekilere aktarır. İlişkilerinde yeterlilik ve liyakat arar. Yaş, mesleki konum, kişisel deneyim, köken, kültür gibi farklılıkları gösterge olarak kabul etmez.

Bu etik tavır, camianın bireyleri arasında şaşmaz bir mihenk taşı, kendi kendilerini zorunlu kıldığı bir duruştur. Her an dikkatle yaşatılan, sürekli bellekte taşınan bir hedeftir. Bu zorunluluk sıkıntı değil, bir hoşnutluk kaynağıdır. Başkaları ne derse desin, nasıl görürse görsün, ne şekilde tanımlarsa tanımlasın, bu değerlere sahip çıkmak ne bir seçkinler grubu, ne de ayrı bir sosyal sınıf yaratır.

Çakırlı öğrencileri yalnızca dürüst ve güvenilir insandır ve bunun sahip olduğu en değerli varlığı olduğunun farkındadır.

DAYANIŞMAYI SÜRDÜRÜLEBİLİR
KILMAK
GEREKSİZ YARGI VE DEĞERLENDİRMEYEN
KAÇINMAK
ÖN PLANA ÇIKMADAN EYLEME HAZIR
OLABİLMEK
ALÇAKGÖNÜLLÜ DURUŞLA YARARLI
OLABİLMEK

Dayanışma

“Kişilerin çıkarı, toplumun çıkarına bağlıdır.

Bundan uzak durmak, kaybolmak demektir.

Başkalarına sağlanan adalet kendimiz için de hayırlıdır.”

MONTESQUIEU

Dayanışma, insanların birleştirici harcıdır. Çakırlı öğrencileri için dayanışma bir hayat tarzıdır. Bir başkasının istek, cesaret ya da inançlarını denetim altında tutmaksızın, kayıp giden yaşantılar ve ayrılan yolların ötesinde, her zaman bir yeniden buluşma ihtimali olduğunu unutmaz. Kimseyi yarı yolda bırakmamak, yargılamadan yardım etmek, başkalarına olumlu yaklaşmak için özel bir çaba göstermesine gerek yoktur, çünkü bu onun için doğal bir tepkidir.

Hiçbir mesleki engel bu gönül bağına direnemez. Hiçbir sınır onu okul arkadaşlarından uzak tutamaz. Hiçbir kişisel başarı ya da başarısızlık ilişkisini koparmasına sebep olamaz.

Dayanışma; ilişkileri düzenleyen, içten gelen, gerektiği an derhal devreye giren, somut, mesleki, duygusal ve ahlaki bir reflekstir. Ne pazarlığı olur ne de ticareti. Karşılıklıdır. Hangi kuşaktan olursa olsun, dikkat ve özen gerektirir. Sürekli ve somut bir bağ olarak kalması, nerede ve ne durumda olursa olsun altyapısını oluşturan olanakların hep hazır durmasına bağlıdır. Cömerttir, ama kendini göstermekten sakınır. Sürekli ortalıktadır. Hep uyanık kalır. Onu kötüye kullanmak dışlanmayı tercih etmektedir.

DÜNYAYA VE BAŞKALARINA MERAĞLA
İLGİ DUYSMAK
İNSAN DÜŞÜNCESİNE AÇIK OLMAK
BÖLMEK YERİNE, İKNA ETMEK
ÖZELLİKLERİNDEN VAZ GEÇMEDEN
FARKLILIKLARA SAYGI GÖSTERMEK

Açık Fikirlilik

“İki çeşit insan vardır: Dünyaya olduğu şekliyle bakıp, kendilerine ‘Bu neden böyle?’ sorusunu soranlar ve, dünyayı olması gereken şekliyle düşünüp ‘Niye böyle?’ diyenler.”

GEORGE BERNARD SHAW

Gerçek gençlik, zihniyettir. Bedensel gençlik geçici, yürekteki kalıcıdır. Başkalarına sezgisel olarak açık olmak, önyargısızlık ve algı kapılarının ardına kadar açık olması, okulumuzun ruhuna yaraşır bir tavrıdır. Dünyaya böylesine açık olmak, hayata karşı da açık olmaktır. Yakınlarına olduğu kadar, tanımadığı, bilmediği yabancılara da açık olmak, onları dinleyip anlamaya çalışmak, onlardan bir şeyler kapıp bir şeyler vermek, insanlar arasındaki engelleri aşp geçer, gider.

Farklı bilgiler, kültürler, düşünce ve inançlar engel yaratmaz olur. Bu aynı zamanda, doğuyla batı arasındaki kaçınılmaz bağıdır. İyi niyetli bir merakı harekete geçirir, öğrenme açlığını besler, eleştirel düşünceyi uyandırır.

Bu yüzden öğrencilerimiz yaşamı boyunca, hem gücünü, hem özgünlüğünü oluşturan bu olguya tutunur, serbest irade, dayanışma ve hoşgörü yeteneğini kişiliğiyle bağdaştırır. Hayatını, gücü ve zaafını, cesareti ve kuşkularıyla, fakat hepsinden önce, aydınlanmış hümanizmayla yaşar, bencillik ya da başkalarını hor görerek elde edilenlerin değeri olmayacağını bilir.

Dünyaya ve başkalarına dönük olabilmek; küstah olmadan, başkasını ezmeden, yalnızca bir insan olma bilinciyle 'en iyi' olabilmenin yoludur ve okulumuz bunu öğretir.

FARKLILIKLARA VE İNANÇLARA SAYGI - BAĞNAZLIKLA MÜCADELE - TARİHTEN GELENLERİ SÜRDÜRMEK

Laiklik

“Önyargılı olacağıma, çelişkili olmayı yeğlerim.”

JEAN - JACQUES ROUSSEAU

Okullarımız farklılıklara saygının temel direğidir. Farklılıklar; ayrımcılık yerine yaklaşımcı, korkutucu olmak yerine benimsetici, yasakçılık yerine empati kurdurucudur. Okulumuzda kökleşmiş laiklik, başkaları gibi düşünmeyi kendine yasaklamak ya da başkalarının farklı düşünmesini istememek değil, her tür bağnazlıktan uzak durma becerisi kazandırır.

Siyasal, bilimsel, dinsel veya materyalist bağnazlıktan uzaklaşan, farklı düşünceleri hoş görmeyi, farklı inançları bir arada yaşatmayı bilir, insancıl ve ahlaki olana saygılı bir ortam yaratır.

Dışlamadan anlamaya çalışır, yasak koymaz, başkalarının özgürlüğüne saygı duyar. Kırılgan bir alev gibi gördüğü laikliğe karşı kötü niyetlilerin ya da cahilliğin yarattığı rahatsızlıkları irrasyonel ve kindar rüzgarlardan korur. Bunu agresif yöntemlerle, materyalizme indirgeyerek, katı yasal çerçevelere sokarak değil; metin, kararlı, hoşgörölü ve karıştılarınlı dışlamadan, birlikte yaşamayı sürdürerek yapar.

Düşmanca olmadıkça, çok farklı ufuklardan gelmiş, en yabancı kültürlerin ürünü de olsa, doğabilecek çatışmaları soylu bir çelişki olarak görür, bölmeyi değil birleştirmeyi düşünür. İnanç onun için herkesin kutsal hakkıdır. Kendi inanç özgürlüğü tehlikeye düştüğü zaman nasıl titizlenirse, başkası için de öyle davranır.

FEDAKARLIK
YERİNE KENDİNİ VERMEK - YÜCELME
YOLUNDA SİLKİNMEK - DUYDUŞU GÜVENİ
VURGULAMAK - KARŞINDAKİNİN
RUHUNU KAZANMAK İÇİN
YÜREŞİNİ AÇMAK

Özveri

“Gerçek ve içten duygular, güç ve kudretin özgün niteliği olan özveriye candan bağlıdır.”

HONORÉ DE BALZAC

Özveri, fedakarlık değil, kendinden verıştır. Ne kibirlidir ne de gösterişçi. Doğaldır. Neredeyse içgüdüselidir. Benzerlerine duyulan mutlak güvenin göstergesidir. Bir kuvvet, kudret ve cesaret eylemidir. Bir başkasını yüceltmek için geri çekilmeyi becermektir.

Okulumuz bu erdemi öğretmekle kalmaz, refleks haline dönüştürür. Bir başkasına sunulan yardım ve desteğe kurumsal bir belge kazandırır. Dayanışmayı, hesaplardan, duygusallıktan ve maddiyattan arındırıp doğallaştırır. Özveri, insana olan inancın elle tutulur en güçlü kanıtıdır. Onun varlığını ispatlamaya kalkmaya gerek yoktur. Sahiplenmeye kalkmak hepten anlamsız bir çabadır.

Özveri yaşanır,paylaşılır. Dolambaçsız ve hesapsız oldukça sürdürülebilir,çünkü yarar sağlayana hiçbir zorunluk yüklemezken,sınırsız bir tatmin sunar. Bir yaşam refleksidir, yürekte fışkırtır, karşıtındakinin ruhunu kazandırır. Bağlılık ve saf dayanışma o zaman ortaya çıkar

KATLANMAK YERİNE,
EYLEME GEÇMEK - ZORLAMAK
YERİNE İLHAMVERMEK -YÖNLENDİRİCİ BİLİNÇ
VE CESARET -
KÜSTAHLAŞMAYAN GURUR -
İLERİ GÖRÜŞ

Misyon Yüklenme

“Yetenek bir sorumluluk payesidir.”

CHARLES DE GAULLE

Yaşamı kucaklayan böylesi bir yazgının paydaşı olmak, her bireye evrensel görevler yükler. Kişisel özlem ve tutkular ne kadardeğerli olur olsun, öncelikle gereken şey misyon insanı olmaktır.

Bilgi, ancak öğrenip öğretilirse vardır. Bu köken, kültürler arasında köprü, ülkesi için ışık olagelmıştır.

Temel misyon; nerede olursa olsun, yaşamına ne yön vermişse versin, kişisel kaderi nereye savurursa savursun, öğrencimizin eğitim aldığı ortamın seçkin meşalesini daha yükseklerle taşımasıdır. O meşale dünyayı aydınlattıkça sönmeyecek, büyüyecektir.

KENDİYLE ALAY EDEBİLMEK -
CİDDİYE ALMADAN DA CİDDİ OLMAK -
BİRLİKTELİĞİN MUTLULUŞUNU İFADE
ETMEK - DRAMATİZE ETMEDEN YÜREĞE
ULAŞABİLMEK

Mizah Duygusu

"Mizah,aklın gülümseyen yüzüdür."

VLADIMIR JANKÉLÉVITCH

Kendi kendiyile alay edebilmek... Kendini fazla ciddiye almadan ciddi işler yapabilmek... Kendi dahil her şey hakkında şaka yapma yeteneği ve cesaretine sahip olmak... Öğrencilerimizi başkalarından farklı kılan ve birbirine yaklaştıran bu göstergeler, mizahı zekanın sonucu olarak kabullenmekten gelir.

Gereksiz ciddiyeti dramatik olmaktan çıkarır, abartıyı susturur, acıları sağaltır. Bir araya gelme zevkinin o özel tadını çıkarmayı sağlarken, paylaş ılabilecek en büyük keyif olan kakhahaya derin bir sayg ı ve sevgi katar.

DİNLEMEK VE ÖĞRENMEYE
DEVAM ETMEK - SAYGI DUYARAK KARŞI
DURMAK – BİRİKİMİ SİNDİRİP
BAŞKALARINA SUNMAK -
BİLGELİĞİ CESARETLENDİRMEK

Büyüklerle Saygı

“Dünya adım adım bilgeliğe doğru yürüyor.”

VOLTAIRE

Saygının kutsallığında büyüklerin bilgi, öğüt ve aktarma yetenekleri gizlidir. Saygı, bilinç ve sürdürülebilir diyalog ortamı yaratır. Onlara yöneltilen saygı, fikir ayrılığını eritir, farklı değerlendirmelerin zenginliğini sunar, nesil farklılıklarına vakıf olmaya davet eder. Her öğrencimiz birgün o ‘büyükler’den biri olacağını ve o zaman saygı olmayı isteyeceğini bilir.

Dolayısıyla, büyüklerine gösterdiği saygı kendisine duyulmasını istediğidir. Büyükler farklı bir birikim taşıyan farklı bir zekanın sahibidir.Yürekte yaşatılan ve hiç kopmamak gereken insanlık bilinci taşırırlar. Benzer hamurdan değişik kuşaklara yayılmış bu deneyim birikimi her öğrencimizin en değerli hazinesidir.

KÜÇÜĞÜ EŞİTİ GİBİ GÖRMEK -
KİŞİLİĞE SAYGI DUYMAK -
GİRİŞİMLERİ DESTEKLEMEK - SEVGİ, BİLİNÇ,
CESARET VE GURUR SUNMAK - OLANAK
SAĞLAMAK

Küçükleri Kollama

*“Hepimiz herkesten sorumluyuz. Hepimiz yegane sorumluyuz.
Hepimiz herkesten tek sorumluyuz.”*

ANTOINE DE SAINT- EXUPÉRY

Okulumuzdaki öğrenciler birbirinin kardeşleridir. Onlara her fırsatta ulaşıp edindiği değerleri aktarmaya borçludur. Öğrencilerimiz, ne dalkavukça bir tavır ne de diktatörlüközentisiyle küçükleriyle ilişki kurar. İçinde onlara karşı zapt edilemez bir coşku ve sonsuz bir sevgi besler. Kaç yaşında olursa olsun, ne yaparsa yapsın, ne kadar farklı görünürse görünsün, küçüklerini de tam bir eşiti olarak görmektir. Öğrencilerimiz, küçüklerinin olgunlaşma sürecini anlayışla izler, onlarla karşılaşmak için yolunu değiştirir, onları her koşul altında koruyup kollar. Bu

kendivariğini sonraki kuşaklara aktarmak demektir. Böylece bu yaşamsal zincir hiç kopmaz, geleneklerle ağdaşliğın sentezi sürer, nesillerle kavramlar arasındaki uyum bozulmaz.

